

Πρώτο Πλάνο

Τεύχος 291

57ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
03-13 Νοεμβρίου 2016

Λεονάρντο Φάβιο.
Ο αγαπημένος της Αργεντινής. Ο άγνωστος σπουδαίος δημιουργός αποκαλύπτεται.

Τι σημαίνει γυναικείο σινεμά; Υπάρχει; Πόσο στερεοτυπικά έχει περάσει στη συνείδησή μας; Ένα αφιέρωμα που ανατρέπει όλα όσα έχουμε στο μυαλό μας.

Λουτσιάνο Τόβολι. Λίγο πριν ο διευθυντής φωτογραφίας του Επάγγελμα ρεπόρτερ έρθει στο φεστιβάλ, ο Γιώργος Αρβανίτης μας μιλά για τα κάδρα του Τόβολι που τον επηρέασαν.

Mirror / Image. Ένα αφιέρωμα. 12 ταινίες. 6 ζευγάρια. Άπειρες συζητήσεις.

SoKo. Μουσικός. Ηθοποιός. Πάνω απ' όλα, καλλιτέχνης που δεν βολεύεται στην επιτυχία της. Την υποδεχόμαστε στο 57ο ΦΚΘ με δυο ταινίες.

Το καλτ μένει εδώ. Κοντά στα μεσάνυχτα, στο νέο τμήμα 'Round Midnight του φεστιβάλ.

Η SoKo στη Χορεύτρια της Στεφανί ντι Τζουστό που κλείνει την αυλαία του 57ου ΦΚΘ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΕΔΡΑ Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
ΕΠ. Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Ευρωπαϊκό Ταμείο
Περιφερειακής Ανάπτυξης

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

PROD. NO.

FISCHER

ROLL

SCENE

TAKE

23

5

DIRECTOR

ALI

CAMERA

PIERRE

DATE

MOS DAY

Fischer
PILSENER BEER

IT'S ABOUT TASTE

 fischerbeergreece

Απολαύστε υπεύθυνα

TRUMP VS CINEMA

ΤΟΥ ΟΡΕΣΤΗ ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΗ

«Τη γη κάτω από τα πόδια του ένιωσα να χάνεται κατά τη διάρκεια των προεδρικών εκλογών των ΗΠΑ» ο αμερικανός σκηνοθέτης Άιρα Σακς, όπως μας έγραψε σε ένα εξαιρετικό κείμενο που δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο τεύχος του Πρώτου Πλάνου.

«Το κίνημα Τραμπ και το ενδεχόμενο εκλογής του έχει δημιουργήσει μια ατμόσφαιρα φόβου και κατάπληξης. Ο φόβος απορρέει από το γεγονός του πόσο εύκολα ένας δημαγωγός μπορεί να κερδίσει τις καρδιές και τα μυαλά μιας πληθυσμιακής ομάδας».

Δυστυχώς το ενδεχόμενο αυτό είναι πια πραγματικότητα και ο Τραμπ ο επόμενος Πρόεδρος των ΗΠΑ. Το χειρότερο από όλα όμως είναι η τάση του απομονωτισμού που παρουσιάζεται ως υποτιθέμενη αντίσταση στην παγκοσμιοποίηση.

Θα έλεγε κανείς ότι η εποχή που ο κινηματογράφος διεκδικούσε και εφτιαχνε μια διεθνή γλώσσα και τα φεστιβάλ σαν το δικό μας έφερναν κοντά ανθρώπους από διαφορετικές κουλτούρες μοιάζει να οδεύει προς το τέλος της.

Συγκινητικές στιγμές, όπως αυτή που ζήσαμε με τον Τούρκο φιλοξενούμενό μας Ζεκί Ντεμίρκουμπουζ,

οι ταινίες του οποίου έκλεψαν τις καρδιές των «παραδοσιακά εχθρών» γειτόνων του, δεν χωράνε στο σύμπαν του Τραμπ και των ομοίων του.

«Όπως έχουμε διαπιστώσει πολλές φορές να συμβαίνει στην παγκόσμια ιστορία», γράφει ο Άιρα Σακς, «τα εθνικιστικά κινήματα απομονωτισμού εμφανίζονται όταν οι άνθρωποι είναι φοβισμένοι και θυμωμένοι.»

Θυμωμένος και μάλλον φοβισμένος ήταν και αυτός ο κύριος ο οποίος, έξαλλος, με σταμάτησε προχθές στην Μητροπόλεως και διαμαρτυρήθηκε για «τους ξένους που γεμίζουν το φεστιβάλ μας (το τόνισε αυτό το «μας») και έχουν καταστρέψει τον ελληνικό πολιτισμό».

Δεν κατάλαβα τί ακριβώς εννοούσε όταν έλεγε «ελληνικός πολιτισμός», όμως ήταν τόσο θυμωμένος που υποθέτω ότι ανήκε στην ομάδα των ανθρώπων για την οποία μιλάει ο Άιρα Σακς.

Κάποτε όλοι αυτοί που σε σταματούσαν στον δρόμο, δεν ήταν παρά γραφικοί κλόουν, όπως κλόουν έμοιαζε και ο Τραμπ πριν μπει στον Λευκό Οίκο. Τώρα η Λεπέν πανηγυρίζει και οι εθνικιστές της Αυστρίας, της Πολωνίας και της

Ουγγαρίας ετοιμάζονται για τους δικούς τους θριάμβους. Θριάμβους μισαλλοδοξίας και απομονωτισμού.

Μέσα σε αυτόν τον εφιάλτη εμείς υπερασπιζόμαστε τον διεθνή χαρακτήρα των φεστιβάλ που στο κάτω της γραφής δεν είναι παρά ανθρώπινες συναντήσεις που μας προκαλούν να ανοίξουμε το μυαλό μας και βλέπουμε το σινεμά ως ανάχωμα σε όλη αυτή την τρέλα.

Το περιοδικό του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Ειδική έκδοση για το 57ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Διευθύντης Έκδοσης Ορέστης Ανδρεαδάκης

Αρχισυντάκτης Δήμητρα Νικολοπούλου

Σύνταξη: Αλεξάνδρα Κόλια
Ελένη Ανδρουσοπούλου
Τίνα Αντωνάκου
Αγγελική Πέτρου
Βασίλης Τερζόπουλος
Γιάννης Παλαβός
Θάνος Σταυρόπουλος

Σ' αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν: Γιώργος Αρβανίτης
Λήδα Γαλανού
Θοδωρής Δημητρόπουλος
Μαρία Μαρκουλή
Μισέλ Ρεϊγιάκ

Φωτογράφος Βασίλης Βερβερίδης (MOTIONTEAM)

Εκτύπωση GRAFIMA

Υπεύθυνη σύμφωνα με το νόμο Ελίζ Ζαλαντό

Jonas at the Sea, σκηνοθεσία Marlies van del Wel. Από τη Νεανική Οθόνη του 57ου ΦΚΘ

Χεσούς του Φερνάντο Γκουτσόνι

Μπάχαλο του Καρλ Λεμιέ

ΟΛΑ ΤΑ ΒΛΕΜΜΑΤΑ ΕΔΩ

Η ΝΟΥΒΕΛΑ ΠΟΥ
ΕΝΕΠΝΕΥΣΕ ΤΟΝ
ΣΟΣΤΑΚΟΒΙΤΣ ΝΑ
ΓΡΑΨΕΙ ΤΗ ΛΑΙΔΗ
ΜΑΚΜΠΕΘ ΤΟΥ
ΜΤΣΕΝΣΚ. ΤΟ ΣΩΜΑ.
Η ΒΙΑ. ΑΠ' ΟΠΟΥ ΚΙ
ΑΝ ΕΜΠΝΕΥΣΤΗΚΑΝ
ΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥΣ,
ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ
ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ
ΕΧΟΥΝ ΣΤΡΕΨΕΙ ΤΗΝ
ΠΡΟΣΟΧΗ ΠΑΝΩ ΤΟΥΣ
ΣΤΟ 57ο ΦΚΘ.

ΤΟΥ ΘΑΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΕΤΡΟΥ

Λαίδη Μάκμπεθ
του Ουίλιαμ Όλντροϊντ

Μπάχαλο
του Καρλ Λεμιέ

Χεσούς
του Φερνάντο Γκουτσόνι

Γυρίζοντας τον κόσμο
των Ντελφίν και Μυριέλ Κουλέν

Δολοφονικά αμαξίδια
του Ατίλα Τιλ

Ο σκηνοθέτης: «Ως σκηνοθέτης θεάτρου, προσπαθώ να προσεγγίζω κάθε έργο με σεβασμό προς τον συγγραφέα και το σενάριο».

Πίσω απ' την ταινία: Ο Ουίλιαμ Όλντροϊντ είναι διάσημος για τη δουλειά του στο θέατρο, κυρίως για τις παραστάσεις του στο Young Vic theatre του Λονδίνου. Στην πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, ο Όλντροϊντ εμπνέεται από την νουβέλα του 19^{ου} αιώνα *Lady Macbeth of the Mtsensk District* του Νικολάι Λεσκόφ. Στην ίδια νουβέλα βασίστηκε και ο Ντμίτρι Σοστακόβιτς όταν έγραψε την ομώνυμη όπερα.

Ο σκηνοθέτης: «Ηθελα να δημιουργήσω ατμόσφαιρα ερωτισμού, να αναδείξω το σαρκικό στοιχείο. Αυτή η ερωτική φόρτιση είναι απαραίτητη για να πετύχω τη συνοχή που ήθελα. Και τη δομή. Μου αρέσει να χρησιμοποιώ τη δύναμη που πηγάζει απ' τους ίδιους τους ηθοποιούς, από τα σώματά τους και τους χαρακτήρες τους».

Πίσω απ' την ταινία: Ο Καρλ Λεμιέ είναι καταξιωμένος δημιουργός του πειραματικού κινηματογράφου της σκηνης του Μοντρεάλ και καταπιάνεται κυρίως με ακουστικές δημιουργίες και ταινίες γυρισμένες σε φιλμ. Τα έργα του που περιλαμβάνουν ταινίες μεγάλου και μικρού μήκους, εγκαταστάσεις βίντεο, και περφόρμανς, προβάλλονται ή εκτίθενται σε μεγάλα μουσεία και γκαλερί όπως το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης του Σαν Φραντσίσκο και του Μοντρεάλ, το Μουσείο Κινηματογράφου της Αυστρίας κ.α.

Ο σκηνοθέτης: «Αποφάσισα να αφηγηθώ την ιστορία από την πλευρά του θύτη. Για μένα, η δολοφονία αυτή ήταν ένα είδος αδελφοκτονίας. Όταν κάποιος σκοτώνει κάποιον της δικής του τάξης η πράξη γίνεται ακόμη πιο σκληρή κατά ένα τρόπο».

Πίσω απ' την ταινία: Η δολοφονία ενός νέου στο Σαντιάγο η οποία συντάραξε τη χώρα έδωσε το έναυσμα στον Γκουτσόνι να ξεκινήσει αυτή την ταινία. Στόχος του ήταν να αναδείξει κοινωνικά προβλήματα που πηγάζουν από το χάσμα μεταξύ της γενιάς που ενηλικιώθηκε την περίοδο της βίαιης δικτατορίας του Πινοσέτ και την τωρινής που μεγαλώνει χωρίς ηθική πυξίδα, όπως δηλώνει ο σκηνοθέτης.

Οι σκηνοθέτιδες: «Η ιδέα γεννήθηκε από τη βία και τις γυναίκες. Πολλοί υποθέτουν ότι οι άντρες έχουν το μονοπώλιο στη βία και οι γυναίκες είμαστε εντελώς αθώες. Κι όμως, εγώ πιστεύω πως είμαστε εξίσου ικανές για βία όσο και οι άντρες».

Πίσω απ' την ταινία: Οι σκηνοθέτιδες διάβασαν ένα άρθρο σχετικά με τις ημέρες άδειας «αποσυμπίεσης» και έτσι αποφάσισαν να μεταφέρουν αυτή την γυναικεία ιστορία σε αυτό το σκηνικό. Εξαιρετικές ερμηνείες από την Αριάν Λαμπέντ και τη SoKo. Η ταινία είναι συμπαραγωγή Γαλλίας και Ελλάδας και κέρδισε το βραβείο καλύτερου σεναρίου στο τμήμα Ένα Κάποιο Βλέμμα του Φεστιβάλ Καννών.

Ο σκηνοθέτης: «Ήταν σημαντικό για μένα να κάνω μια ταινία για τα άτομα με αναπηρία με πρωταγωνιστές, όχι ηθοποιούς, αλλά τους ίδιους τους ανθρώπους με αναπηρία».

Πίσω από την ταινία: Ο Ζόλταν Φενυβέσι κάνει χρήση αμαξιδίου λόγω αναπηρίας και συμμετέχει στην ταινία. Δεν είναι επαγγελματίας ηθοποιός. Ο σκηνοθέτης τον ενημέρωσε ότι σε μία σκηνή ο πρωταγωνιστής θα τον χαστουκίσει δύο φορές. Μόνο που ως ερασιτέχνης ηθοποιός δεν ήξερε πως μια σκηνή μπορεί να γυριστεί αρκετές φορές μέχρι να πετύχει. Ως αποτέλεσμα, έφαγε τα χαστούκια της ζωής του, δηλώνοντας πως «η ζωή είναι σκληρή για έναν ηθοποιό».

ΚΑΙ ΞΑΦΝΙΚΑ –Η ΟΧΙ ΚΑΙ ΤΟΣΟ ΞΑΦΝΙΚΑ- ΕΚΑΝΕ ΤΑ ΒΛΕΜΜΑΤΑ ΝΑ ΣΤΡΑΦΟΥΝ ΕΠΑΝΩ ΤΗΣ. ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ ΓΙΝΟΤΑΝ ΑΥΤΟ, Η SoKo ΑΛΛΑΖΕ ΘΕΣΗ. ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΤΙΓΜΗ, ΤΗΝ ΕΙΧΑΜΕ ΧΑΣΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΑΣ. ΣΤΟ 57ο ΦΚΘ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΞΑΝΑ. ΜΕ ΔΥΟ ΝΕΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ. ΣΤΗΝ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ ΤΗΣ ΣΤΕΦΑΝΙ ΝΤΙ ΤΖΟΥΣΤΟ –ΠΟΥ ΚΛΕΙΝΕΙ ΤΗΝ ΑΥΛΑΙΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΙ ΣΤΟ ΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΝΤΕΛΦΙΝ ΚΑΙ ΜΙΡΙΕΛ ΚΟΥΛΕΝ (ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ).

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΡΚΟΥΛΗ

Αν υπάρχει κανόνας επιτυχίας που να λέει - μην βολεύεσαι για πολύ σε αυτό που είσαι ή αν δεν υπάρχει κανόνας παρά ένας προσωπικός βηματισμός- θα την βρούμε ακριβώς εκεί.

SoKo, αποκάλυψη. Την λάτρεψε η μουσική, την ερωτεύτηκε κεραυνοβόλα το σινεμά, αλλά ανάμεσα στο «ηθοποιός/ μουσικός/ τραγουδίστρια» και πέρα από αυτό, πολλά και ενίοτε αντιφατικά κινούνται: η SoKo του Παρισιού και η SoKo της Καλιφόρνιας, με την punk rock και new wave ψυχή, η SoKo της διπλανής πόρτας, αλλά κυρίως –προφανώς κυρίως- η SoKo, ένα άλιεν, η ίδια κάτω από τα δυνατά φώτα και την παχειά σκιά, η SoKo που έχει ήδη πεθάνει –και φυσικά έχει αναστηθεί. Η SoKo στο Φεστιβάλ με δυο νέες ταινίες, λαμπερή και ακαταπόνητη.

Σε μια έκρηξη αναπάντεχης επιτυχίας με το τραγούδι της *I'll Kill her* περίπου μια δεκαετία πριν και κάτω από το βάρος της αιφνίδιας διασημότητας κάνει την πιο κινηματογραφική –noir- κίνηση που θα μπορούσε να είχε κάνει και σκοτώνει τον 'διάσημο' εαυτό της. Εξηγήσεις πολλές δεν δίνονται, παρά στο myspace της γράφει- SoKo is dead.

Τίποτε όμως δεν κρατάει για πάντα. Και ανάμεσα σε τάσεις φυγής, τάσεις επιστροφής, πάλη με εσωτερικές δημιουργικές δυνάμεις και αλληπάλληλους γύρους μάχης με προσωπικούς δαίμονες, έρχονται τραγούδια για την αγάπη, τον εθισμό, τα περιθώρια και τα όρια του καθενός (*Why Don't You Eat Me Now, You Can* και *Destruction of the Disgusting Ugly Hate* μερικά από αυτά) και δέρονται στο άλμπουμ: *I Thought I was an Alien*.

Ως φαν των Cure που δηλώνει και εφόσον οι ιστορίες που την συνοδεύουν λένε αλήθεια, στον δρόμο για να πλησιάσει τον Ρόμπερτ Σμιθ ώστε να κάνει παραγωγή στη μουσική της, μπαίνει στο πλάνο ο Ross Robinson και ο Ariel Pink με τον οποίο συνεργάζεται σε δυο κομμάτια. Έτσι το *My Dreams Became My Reality* άλμπουμ, γίνεται πραγματικότητα. Ο ωκεανός, το άπλετο φως της Καλιφόρνιας με μια επίγευση από γαλλικά αρώματα δημιουργούν νέο καμβά για την κλωμή και πάντα παρούσα «γκοθ» πλευρά της.

Και αυτά δεν είναι παρά ένα παράλληλο σύμπαν για την Στεφανί Σοκολίνσκι από το Μπορντό, με ρωσοπολωνική καταγωγή (από τον πατέρα) και γαλλο-ιταλική (από την μητέρα), που 16 χρονών τα αφήνει όλα πίσω για να εγκατασταθεί στο Παρίσι και να γίνει ηθοποιός. Το σύμπαν -παράλληλο ή όχι- ανταποκρίνεται θετικά: πολλές ταινίες και διακρίσεις: Το *À l'origine*, το *By By Blondie*, το *Augustine* ανάμεσα σε αυτές. Με δυο καινούργιες της έρχεται τώρα στο Φεστιβάλ. Στην Χορεύτρια /*The Dancer* της Στεφανί ντι Τζουστό –ταινία λήξης του 57ου ΦΚΘ- υποδύεται την πρωτοπόρο Αμερικανίδα χορεύτρια Λόι Φούλερ. Στο Γυρίζοντας τον κόσμο / *The Storover* των Ντελφίν και Μιριέλ Κουλέν είναι μια από δυο γαλλίδες στρατιωτίνες που αφού τελειώνουν τη θητεία τους στο Αφγανιστάν, παίρνουν τρεις μέρες άδεια στην Κύπρο.

Η SoKo στην ταινία *Η χορεύτρια* της Στεφανί ντι Τζουστό

MIRROR, MIRROR ON THE WALL...

ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ, ΕΙΔΩΛΟ, ΑΝΤΙΚΑΤΟΠΤΡΙΣΜΟΣ. ΕΙΚΟΝΑ ΑΛΗΘΙΝΗ Ή ΚΑΙ ΑΛΛΟΙΩΜΕΝΗ. ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΡΕ ΠΟΥ «ΚΟΙΤΑΖΟΥΝ» ΤΑ ΕΙΔΩΛΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΑΣ ΑΦΗΓΟΥΝΤΑΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΣΕ 12 ΤΑΙΝΙΕΣ: ΑΣ ΤΙΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΟΥΜΕ ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΝΟΤΗΤΑ «ΑΝΤΙΚΑΤΟΠΤΡΙΣΜΟΙ» Ή MIRROR/IMAGE ΣΤΟ 57ο ΦΚΘ.

ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΚΟΛΙΑ

Δώδεκα ταινίες της ενότητας Αντι / Κατοπτρισμοί ή Mirror / Image του 57ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης στέκονται σε ζεύγη μπροστά στον καθρέφτη: εκεί συνδιδιαιώνονται μεταξύ τους και μοιράζονται τις εκλεκτικές τους συγγένειες στη μορφή, το περιεχόμενο ή τη φόρμα, αλλά και την τελική αίσθηση που σου αφήνουν όταν βγεις από την αίθουσα.

Τρία από αυτά τα ζευγάρια ταινιών πραγματεύονται τον έρωτα, τον πόλεμο αλλά και την τρέλα, ή πιο σωστά, τη λεπτή γραμμή που διαχωρίζει την τρέλα από τη λογική.

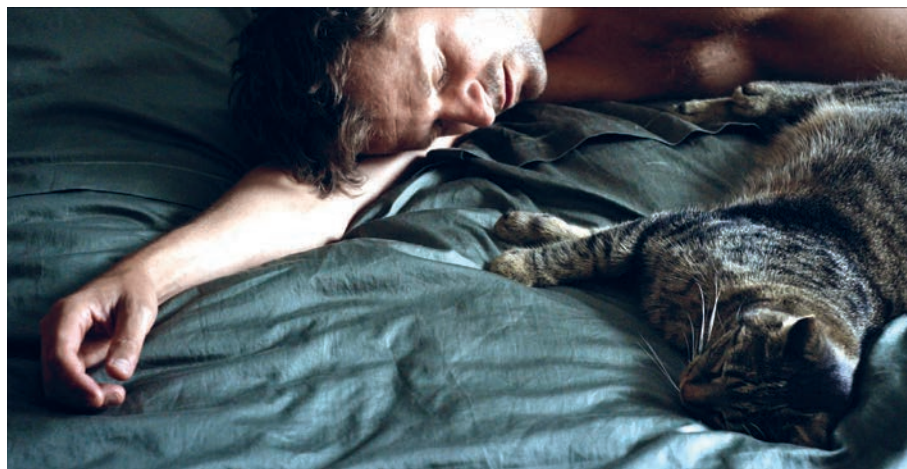
Το *Μπάρακα και Μπάρακα* του Μαχμούντ Σαμπάκ και το *Μέσα από τον τοίχο* της Ράμα Μπερσάιν είναι δυο ρομαντικές κομεντί διαφορετικές από αυτές που έχουμε συνηθίσει: εδώ ο έρωτας περνά μέσα από δύσκολες δοκιμασίες, αναμετρείται με προκλήσεις που γεννιούνται από την κουλτούρα και τα έθιμα, αλλά τελικά μιλά την ίδια γλώσσα όπου κι αν βρίσκεται.

Μέσα από τον τοίχο της Ράμα Μπερσάιν

Μπάρακα και Μπάρακα του Μαχμούντ Σαμπάκ

Γάτος του Χεντλ Κλάους

Αγωνία του Ντέιβιντ Κλέι Ντίας

Η τελευταία ευκαιρία του Λεοπόλντ Λίντμπεργκ

Ένας Εβραίος για παραδειγματισμό του Τζέικομπ Μπέργκερ

Αναμοχλεύοντας μνήμες που ενοχλούν και προβληματίζουν μέχρι και το σήμερα, τα φιλμ *Η τελευταία ευκαιρία* του Λεοπόλντ Λίντμπεργκ και *Ένας Εβραίος για παραδειγματισμό* του Τζέικομπ Μπέργκερ βάζουν στο μικροσκόπιο την Ελβετία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Όσο για τις ταινίες *Γάτος* του Χεντλ Κλάους και *Αγωνία* του Ντέιβιντ Κλέι Ντίας, αυτές διερευνούν τη μικρή εκείνη στιγμή που ένας άνθρωπος αφήνει πίσω του καθετί «κανονικό» και περνά στην «άλλη πλευρά», απελευθερώνοντας το χάος – εντός κι εκτός του: σαν ένας καθρέφτης που δείχνει μέχρι και το τελευταίο ψεγάδι.

Πρώτο Πλάνο

tailor-made music

www.musou.gr

MUSOU
music group

Film Scoring / Music Supervision & Licensing / Audio Post Production

WE BRING EVEN
YOUR WILDEST IDEAS TO LIFE.

CINEMA-TELEVISION-ADVERTISING-EVENTS

Μητέρα της Κάντρι Κέουσαρ

Κάποιες γυναίκες της Κέλι Ράικαρτ

ΓΥΝΑΙΚΑ; ΝΑΙ. ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ;

ΣΙΓΟΥΡΑ ΕΧΕΤΕ ΑΚΟΥΣΕΙ ΤΟΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ «ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΤΑΙΝΙΑ». ΑΡΚΕΤΟΙ ΑΠΟ ΕΣΑΣ, ΕΧΕΤΕ ΠΡΟΣΘΕΣΕΙ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΕΝΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟ. ΣΤΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ «2 Ή 3 ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΞΕΡΩ ΓΙ' ΑΥΤΗΝ», ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ ΜΑΣ.

ΤΗΣ ΛΗΔΑΣ ΓΑΛΑΝΟΥ

«Γυναικεία ταινία»: σίγουρα όχι ποιοτικός προσδιορισμός, το να τον πούμε «φυλετικό» προσδιορισμό θα μάς γυρίσει αυτομάτως σε πιο σκοτεινές δεκαετίες. Αν κάτι, ένας προσδιορισμός χρωματισμένος αρνητικά, από συνήθεια, ταυτισμένος με το γλυκερό, το αφηρημένα ρομαντικό, το αδύναμο. Πόσο πολύ αυτός ο προσδιορισμός έχει ισοπεδωθεί από την πραγματικότητα. Η δική μας εποχή έχει φέρει στο σινεμά γυναικείες σφραγίδες που προσηρνούν άξονες θεματολογίας, αισθητικής, οπωσδήποτε φύλου.

Πέντε γυναίκες σκηνοθέτες παρουσιάζουν τις νέες τους ταινίες. Τις κοιτάζουμε όλες μαζί, διερευνώντας αν, τελικά, υπάρχει κάτι που τις συνδέει.

Αν το κυρίαρχο στερεότυπο της γυναίκας είναι αυτό της μητέρας, κανείς δε θα ήθελε να έχει μια Μητέρα σαν αυτή της ταινίας της Κάντρι Κέουσαρ από την Εσθονία. Η Έλσα φορά μονίμως καρό ποδιά. Είναι απελπισμένη, σιωπηλά. Φροντίζει τον άντρα της, που είναι λιγομίλητος, «καλός άνθρωπος» και του αρέσει το κυνήγι. Φροντίζει τον 30χρονο γιο της που, μετά από μυστηριώδες δυστύχημα, βρίσκεται σε κώμα. Στο δωμάτιό του μπαينوβαίνουν οι κάτοικοι της μικρής πόλης και του «εξομολογούνται» τα παραπτώματα και τις ενοχές τους, έχοντας βρει τον ιδανικό εξομολογητή που δεν μπορεί ν' απαντήσει. Μπροστά του, μέσα στα ακνά, ξεθωριασμένα πλάνα της ταινίας, στον ελλοχεύοντα κυνισμό της, η Έλσα κρατά την αλήθεια της κρυφή: δεν είναι η οικονόμα μάνα που φυτεύει βολβούς στον κήπο και ψωνίζει φτηνά λαχανικά για να τα βράσει. Είναι μια γυναίκα μοιραία, αιτία και υπόλογος των πάντων, σε μια από τις πιο απολαυστικές αντινούαρ απεικονίσεις του σημερινού σινεμά. Η Έλσα δεν είναι μητέρα. Είναι, απλώς, κι αυτή ικανή για όλα.

Στο Μέχρι να νυχτώσει η Ανότσα Σουιτσακόρπνονγκ με τη δεύτερη ταινία της, μετά το

Mundane History του 2009, μοιάζει να φέρνει στο τραπέζι της συζήτησης το στερεότυπο της γυναίκας ακτιβίστριας, της μαχόμενης «σκηνοθέτιδας» της Ιστορίας. Αλλά όχι. Αυτό που ξεκινά ως μια συμβατική, on camera συνέντευξη με μια μεσήλικη συγγραφέα που συμμετείχε στο φοιτητικό κίνημα που οδήγησε, το 1976, στο αιματοκύλισμα των σπουδαστών του Ταμαζάτ στην Μπανγκόκ, μεταλλάσσεται γρήγορα, απρόσμενα, φιλοσοφικά, σε μια λυρική αποδόμηση κάθε δεδομένου. Εκείνο που, ουσιαστικά, ανατρέπεται, είναι η ίδια μας η θεώρηση για την απεικόνιση της Ιστορίας, της μνήμης, της ανθρώπινης διαδρομής και ύπαρξης: σε μια ονειρική μετάβαση, μια εργάτρια, μια διάσημη τραγουδίστρια, μια σερβιτόρα, μια καλόγρια, μια σέξι χορεύτρια, είναι τα διαφορετικά πρόσωπα μιας και μόνο ύπαρξης που λέγεται άνθρωπος και που τρέχει μαζί με την ιστορία. Γυναίκα ή άντρας, τότε ή τώρα, καλλιτέχνης ή όχι.

Μόλις ένα χρόνο μετά τη Δεύτερη Μάνα, η Βραζιλιάνια Άνα Μουιλαέρτ επιστρέφει με το Γιος σου δεν είμαι, ένα εκρηκτικό δράμα που βουτά απ' ευθείας τα χέρια του στον ορισμό της «ταυτότητας». Πλησιάζοντας το φακό της ασφυκτικά κοντά στο δέρμα του ήρωά της, δε φοβάται για το τι θα δει: ένα έφηβο αγόρι που φορά με την ίδια άνεση σκληρά τζιν και ελαφρά φορέματα, αρβύλες και κραγιόν. Όσο οι γύρω του κολλούν εύκολα ετικέτες σε κάθε του κίνηση, ο Πιερ ψάχνει, βίαια ή τρυφερά. Πού βρίσκεται η ταυτότητα του καθενός; Στο ποια είναι η μητέρα του; Στο ποιανού γιος ή κόρη είναι; Στο DNA, στην ανατροφή ή στα ρούχα; Ένα φιλμ τόσο «gender fluid», όσο ρευστή είναι και η υφή της οικογένειας.

Γιος σου δεν είμαι της Άνα Μουιλαέρτ

Πρώτο Πλάνο

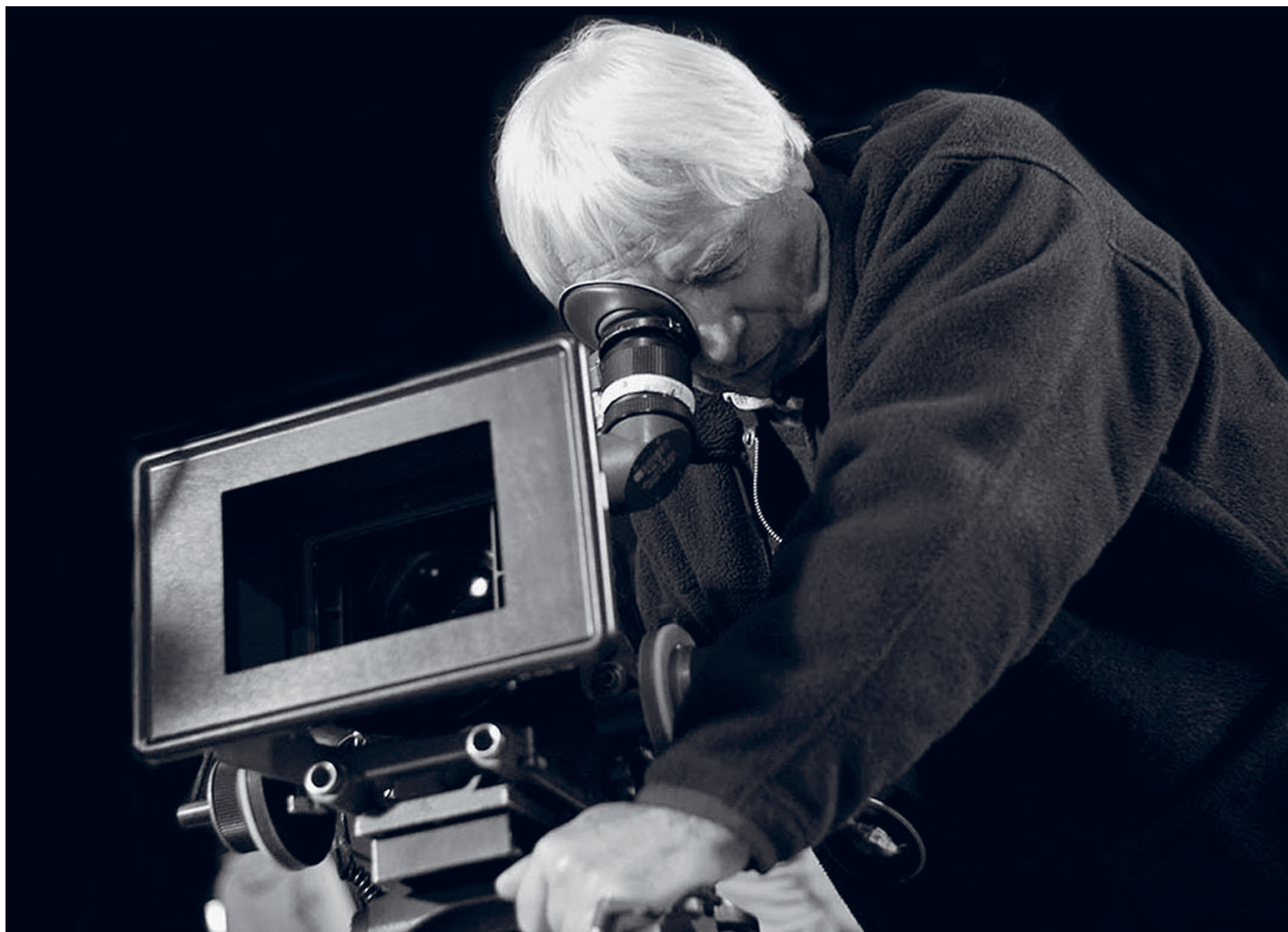
«Φτύνουμε τη Δημοκρατία σας!» Η Λάιλα το ξεστομίζει χωρίς δεύτερη σκέψη στο Λάιλα Μ. της Ολλανδέζας Μάικε ντε Γιονγκ, προς όλους και προς όλα. Είναι μια έφηβη μουσουλμάνα που μεγαλώνει σε μια «τακτοποιημένη» οικογένεια Μαροκινών μεταναστών που έχουν ενσωματωθεί απόλυτα στη δυτικότροπη ζωή του Άμστερνταμ. Εκτός από τη Λάιλα που, με την ορμή και την παθιασμένη επαναστατικότητα της ηλικίας της, αντιτάσσεται διαδοχικά σε όλα. Αγαπά το ποδόσφαιρο, παρότι δεν είναι για κορίτσια. Φοράει πεισματικά μαντίλα, αντιδρά ενάντια στην απαγόρευση της μπούρκας, παρότι ο ίδιος της ο πατέρας της ζητά ν' απελευθερωθεί. Τάσσεται με τους φονταμενταλιστές του Ισλάμ, ώσπου να καταλάβει ότι η πίστη της ανατρέπεται από τις ίδιες τις πρακτικές τους. Είναι, για μας, το στερεότυπο της κοπέλας με την μπούρκα. Είμαστε, για εκείνη, ο απανταχού εχθρός, ούτως ή άλλως.

Όσο για την Κέλι Ράικαρτ, την Αμερικανίδα εκπρόσωπο του νέου ανεξάρτητου σινεμά που μας ενθουσίασε ήδη από το *Wendy and Lucy* του 2008, με το Κάποιες γυναίκες κάνει, εκτός από μια υπέροχη ταινία, ένα βροντερό βήμα στην αυτονόητη κατάρριψη όποιου γυναικείου προτύπου έχει απομείνει. Της επαγγελματία (η Λόρα Ντερν ως δικηγόρος που νιώθει ότι δεν έχει κύρος), της συζύγου (η Μισέλ Γουίλιαμς που βλέπει ότι ο γάμος της δεν είναι αυτό που νομίζει), της ερωμένης (η αγρότισσα Λίλι Γκλάντσοου ανακαλύπτει πολλά περισσότερα απ' όσα περίμενε στα κοινοτικά μαθήματα με δασκάλα την Κρίστεν Στιούαρτ, στην πιο ευαίσθητη από τις τρεις ιστορίες). Τρεις γυναίκες που αντιμετωπίζουν με σιωπηλή δύναμη την ένταση στη ζωή τους, γνωρίζοντας τις αλήθειες που κανείς άλλος δε βλέπει.

Πέντε σκηνοθέτες από διαφορετικά σημεία του κόσμου, που δε θα μάντευες το φύλο τους βλέποντας, απλώς, τις ταινίες τους, με κύριο μέλημά τους να υπονομεύσουν το στερεότυπο της ταυτότητας, ως έννοια. Που δεν τις ενώνει κανένα κοινό στοιχείο, παρά ίσως μια ιδιαίτερη διορατικότητα στην ανθρώπινη ψυχή. Κι αν αυτό είναι το κοινό στοιχείο, τότε υπάρχουν πολλές «γυναικείες ταινίες» που τις έχουν υπογράψει άντρες. Κι αν υπάρχει λόγος για τέτοια «γυναικεία» αφιερώματα, είναι απλώς για να το εμπεδώσουμε.

ΠΩΣ ΘΑ ΗΤΑΝ ΔΡΑΓΕ Η ΤΑΙΝΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΡΕΠΟΡΤΕΡ ΤΟΥ ΜΙΚΕΛΑΝΤΖΕΛΟ ΑΝΤΟΝΙΟΝΙ ΧΩΡΙΣ ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΛΟΥΤΣΙΑΝΟ ΤΟΒΟΛΙ; Ο ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΣΕ ΕΝΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ MASTERCLASS. ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΤΟΝ ΥΠΟΔΕΧΤΟΥΜΕ, Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΓΡΑΦΕΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΤΟΒΟΛΙ ΠΟΥ ΤΟΝ ΕΠΗΡΕΑΣΑΝ ΤΑ ΦΩΤΙΣΕΙ ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥ ΜΟΝΟΠΛΑΝΑ ΣΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥ ΘΟΔΩΡΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟ ΦΩΣ

Ο Λουτσιάνο Τόβολι

Ο Μπρούνο Γκανζ στην ταινία Ένας Εβραίος για παραδειγματισμό του Τζέικομπ Μπέργκερ - φωτογραφία Λουτσιάνο Τόβολι

Επάγγελμα Ρεπόρτερ, Μικελάντζελο Αντονιόνι - διεύθυνση φωτογραφίας Λουτσιάνο Τόβολι

Ο Λουτσιάνο Τόβολι μου άνοιξε τα μάτια σ' αυτό που λέμε μονοπλάνο. Τον θαύμαζα, θεωρούσα μοναδικό το βλέμμα του. Η δουλειά που έκανε με το φως στο τελευταίο συγκλονιστικό μονοπλάνο στο *Επάγγελμα Ρεπόρτερ* του Αντονιόνι, άλλαξε τον τρόπο με τον οποίον ένιωθα τον ρυθμό της κίνησης της μηχανής. Κι ακόμα με οδήγησε στο να αναζητώ πιο δημιουργικούς τρόπους για να αποδώσω με φως όσα πραγματικά χρειάζεται μια σκηνή για να αποκτήσει υπόσταση.

Ο Τόβολι χρησιμοποίησε το φως, όχι σαν τεχνικό μέσο, αλλά σα μέσο έκφρασης για να γράψει την ατμόσφαιρα, τη στιγμή. Έδωσε το εξωτερικό με το εσωτερικό φως με μια συνέπεια που υποστηρίζει το όραμα του Αντονιόνι. Νιώθεις το φως που αλλάζει. Νιώθεις το πέρασμα του χρόνου. Κατάφερε να μας δώσει ένα εκπληκτικό πλάνο με υψηλού επιπέδου αισθητική. Εκεί εντοπίζουμε το μάτι του φωτογράφου.

Άλλωστε καλή φωτογραφία είναι αυτή που αναδεικνύει το θέμα. Ο Τόβολι είναι κορυφαίος σ' αυτό. Παρακολουθείς μια σκηνή και νιώθεις ότι είναι τραβηγμένη με φυσικό φως. Σα να μην έχει επέμβει κανένας. Αυτό το υπέροχο διακριτικό αποτέλεσμα φέρει την υπογραφή ενός σπουδαίου διευθυντή φωτογραφίας. Είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι εκείνη την εποχή δουλεύαμε χωρίς τα σημερινά τεχνικά μέσα όπου μπορείς να δεις το αποτέλεσμα αμέσως. Έπαιρνε μέρες για να δούμε το τελικό αποτέλεσμα στη μεγάλη οθόνη. Ο Τόβολι όμως δεν περίμενε τόσο. Το είχε ήδη δει. Μέσα του.

Παρακολουθώντας τη δουλειά του, άλλαξε η ματιά μου στο φως και με οδήγησε στο να φωτίσω και τα δικά μου μονοπλάνα στις ταινίες του Θόδωρου Αγγελόπουλου. Γι αυτό, τον ευχαριστώ.

Tenebre του Ντάριο Αρτζέντο - φωτογραφία Λουτσιάνο Τόβολι

FOREVER CULT

ΑΙΜΑ. ΕΡΩΤΙΣΜΟΣ.
ΑΚΡΟΤΗΤΑ.
ΠΡΟΚΛΗΣΗ. ΚΑΔΡΑ
ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΝΤΑΣ
ΑΠ' ΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ Ή
ΞΥΠΝΩΝΤΑΣ ΤΟ ΑΛΛΟ
ΠΡΩΙ Σ' ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ
ΑΚΟΜΑ. ΣΑ ΣΚΙΑ. ΚΑΛΤ
ΤΑΙΝΙΕΣ ΟΠΩΣ ΑΥΤΕΣ
ΠΟΥ ΘΑ ΔΟΥΜΕ ΣΤΟ
ΝΕΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ 57ου
ΦΚΘ 'ROUND MIDNIGHT.

ΤΟΥ ΘΟΔΩΡΗ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ο κάθε άνθρωπος μπορεί να εντοπίζει τη μαγεία του σινεμά σε κάτι διαφορετικό, μιας και το σινεμά είναι από τη φύση του πολλά ετερόκλητα πράγματα ενωμένα σε ένα. Μα αναμφίβολα κάτι που πάντα θα κρατά την κινηματογραφική εμπειρία ως κάτι το αληθινά ξεχωριστό, ειδικά σε μια εποχή της γρήγορης και εύκολης πρόσβασης σε κάθε είδος θεάματος, είναι η κοινή εμπειρία της αίθουσας. Ποτέ μια ταινία δεν είναι ίδια αν την παρακολουθήσεις δύο φορές στην αίθουσα, γιατί ποτέ ο κόσμος δε θα είναι ίδιος, και η κοινή αυτή συλλογική εμπειρία, καθορίζει αυτό που βλέπεις με τρόπο ανεξίτηλο. Συζητώντας με φίλο πρόσφατα για το *Toni Erdmann*, μου είπε πως την πρώτη φορά που το είδε το κοινό συμμετείχε και γελούσε από την αρχή ως το τέλος- βγαίνοντας δεν είχε αμφιβολία πως επρόκειτο περί κωμωδίας. Τη δεύτερη φορά, μπροστά σε πιο συγκροτημένο ακροατήριο, η ταινία του φάνηκε ως γλυκόπικρο δράμα.

Η ίδια η πράξη της παρατήρησης αλλοιώνει πάντα το αντικείμενό της κι αυτό μπορεί να είναι αλήθεια ακόμα και για κάτι αντικειμενικά

αναλλοίωτο, όπως το σινεμά. Και δεν αναφέρομαι καν στο πώς η επί σειρά ετών προβολή φθείρει τις κόπιες έχοντας ως αποτέλεσμα αισθητικά συναρπαστικές εκδοχές ενός φιλμ που κάποτε ίσως έμοιαζε λείο. Εξάλλου στο σινεμά του τρόμου, του ακραίου ερωτισμού, των σκληρών αφηγηματικών γωνιών, η φθορά ταιριάζει καλύτερα, ανυψώνει το ακατέργαστο.

Κι αν η συλλογική θέαση μπορεί να επιδράσει μία φορά σε μια ταινία φτιαγμένη για τη μαζική κατανάλωση, αυτό ισχύει επί χίλια σε κομμάτια σινεμά προκλητικά, προβοκατόρικα, βγαλμένα με άλλοτε βίαιο, άλλοτε σχεδόν ασυνείδητο τρόπο μέσα από τα βαθύτερα, πιο αρχέγονα ένστικτα (φόβου, πόθου, ενοχής, διασκέδασης δίκως όρια και ενοχές) των δημιουργών τους.

Αναλογίσου τη διεστραμμένη εκδοχή του αρχετυπικού παραμυθιού στην ταινία *Η Βάλερι και η εβδομάδα των θαυμάτων* του Γιάρομιλ Γίρις, που αντιλαμβάνεται τον κόσμο ως ένα μεθυστικό όνειρο γεμάτο βαμπίρ, ιερείς και στοιχεία του φανταστικού, ένας εφιάλης

Poster από το φιλμ *Η Βάλερι και η εβδομάδα των θαυμάτων* του Γιάρομιλ Γίρις

Τα μεσάνυχτα θα πάρω την ψυχή σου του Ζοζέ Μουζίκια Μαρίνς

του φανταστικού που σε τυλίγει, σε περικλώνει. Αναλογίσου τον βίαιο νεκροθάφτη του *Τα μεσάνυχτα θα πάρω την ψυχή σου* του Ζοζέ Μουζίκα Μαρίνς που φτάνει ως το έγκλημα για να αποκτήσει έναν γιο. Τα θηλυκά βαμπίρ στο απομονωμένο κάστρο του Ζαν Ρολέν στο *Τα χείλη του αίματος*. Ή την αρρωστημένη υψηλή κοινωνία στο θρυλικό *Κοινωνία* του Μπράιαν Γιούζνα, ένα φιλμ-επιτομή της έννοιας του κινηματογραφικού καλτ.

Ταινίες που δεν φτιάχτηκαν ακολουθώντας κανόνες ή συμβάσεις, ταινίες που άρα δεν έχουν έναν τρόπο να διαβαστούν, δεν έχουν μονόδρομο στην εμπειρία της παρακολούθησής τους. Έργα που ο χρόνος τα αφήνει όλο και πιο φθαρμένα, όλο και πιο θαυμαστά, όλο και πιο απολαυστικά στο πέρασμά του. Είναι το είδος του μεταμεσονύκτιου καλτ που γεννήθηκε και συνεχίζει, δεκαετίες μετά, να ζει και να αναπνέει για τη μεγάλη οθόνη. Για την πάντα διαφορετική, πάντα μοναδική συλλογική εμπειρία του γέλιου, της φρίκης, του σοκ, του ερεθισμού, του εφιάλτη. Επειδή κάποια όνειρα θα ανήκουν για πάντα σε μια μεταμεσονύκτια μεγάλη οθόνη.

Τα χείλη του αίματος του Ζαν Ρολέν

Η Βάλερι και η εβδομάδα των θαυμάτων του Γιάρομιλ Γίρις

Πρώτο Πλάνο

POST PRODUCTION HOUSE

WHEN SHOOTING ENDS

GRAAL BEGINS

DIGITAL INTERMEDIATE
 FILM SCANNING
 COLOR GRADING
 COMPOSITING-VFX
 3D VISUALIZATION
 FILM RECORDING
 3D DCP MASTERING-STEREOSCOPIC
 DIGITAL PRINTS
 FILM RESTORATION
 SOUND EDITING-MIXING
 OFF-ON LINE EDITING
 ENCODING
 DVD AUTHORIZING

"Without the award from Thessaloniki I don't know how we could have finished the film. Working with Graal was a dream come true for us. I hope to collaborate with Graal on all my future projects."
 Annemarie Jacir, director, *When I Saw You*

**Graal is the main
 Agora Awards Sponsor**

ΦΕΣΤΙΒΑΛ
 ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
www.filmfestival.gr

www.graal.gr

 Graal Post Production House
  Graal

ENTER THE FUN

MOVIES

GAMES

SMARTPHONES

ACCESSORIES

TABLETS

seven
SPOTS

www.sevenspots.gr
facebook.com/sevenspot.gr

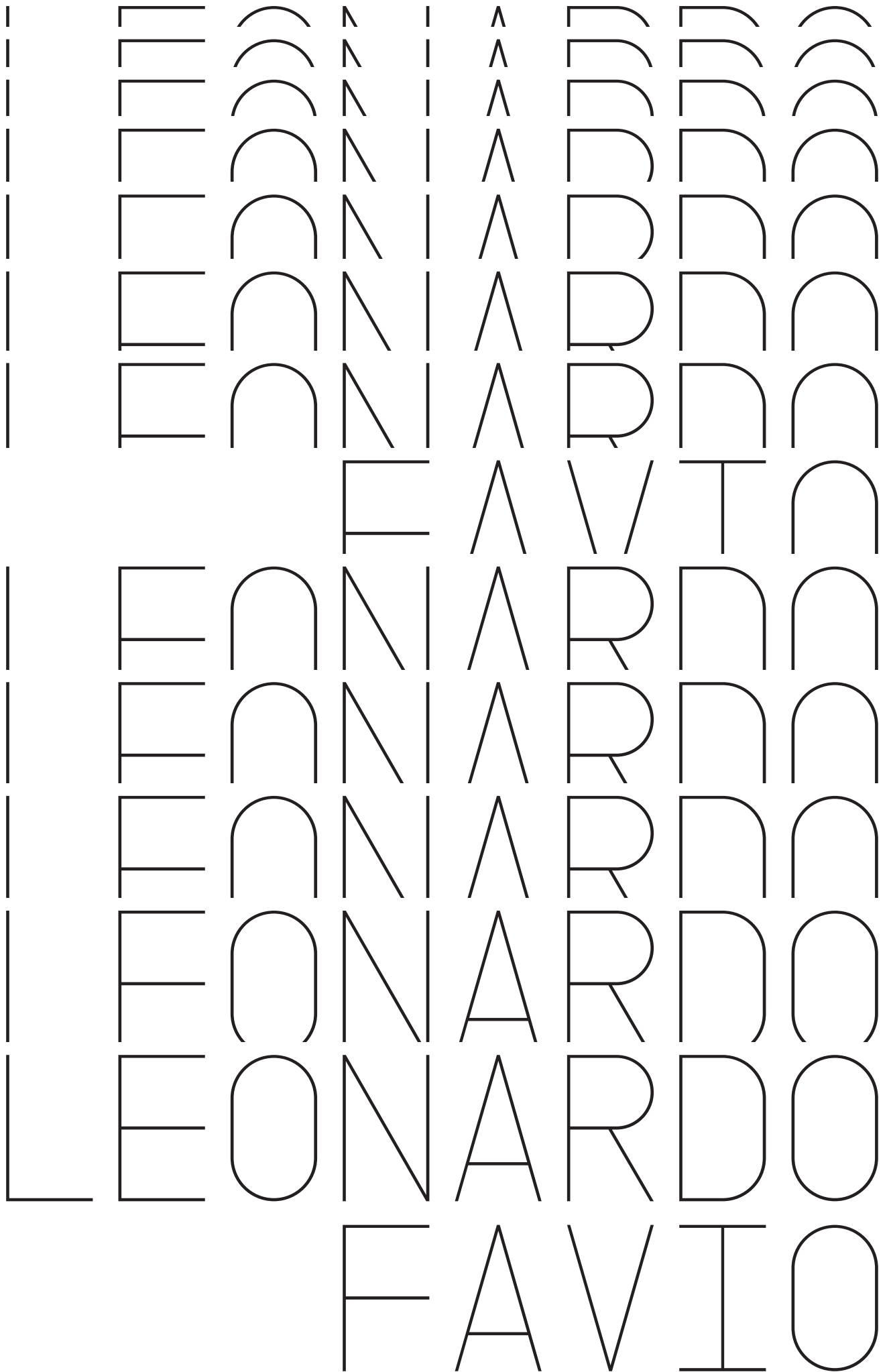

**ΑΡΓΕΝΤΙΝΙΚΗ
ΨΥΧΗ**

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ.
ΜΠΑΛΑΝΤΑΔΟΡΟΣ.
Ο ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΣ
ΤΩΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΩΝ,
ΛΕΟΝΑΡΝΤΟ
ΦΑΒΙΟ (1938-
2012) ΒΑΔΙΣΕ
ΟΛΗ ΤΟΥ ΤΗ ΖΩΗ
ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ,
ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ
ΧΑΡΑΓΜΕΝΑ ΤΑ
ΙΧΝΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑ
ΔΥΟ. ΤΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΤΟΥ 57ου ΦΚΘ
ΣΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥ
ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ
ΕΝΑΝ
ΠΟΛΥΠΛΕΥΡΟ,
ΑΝΗΣΥΧΟ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ.
ΣΑΣ ΤΟΝ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΜΕ
ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥ
ΛΟΓΙΑ.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΟΛΙΑ

Ο Λεονάρντο Φάβιο κατευθύνει τους ηθοποιούς του

Ανισέτο

ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ

«Όλα ξεκίνησαν από τη μητέρα μου. Ασχολούνταν με το ραδιοφωνικό θέατρο, έγραφε θεατρικά έργα και τα σκηνοθετούσε. Έτσι άρχισα κι εγώ, ως ηθοποιός του ραδιοφώνου (...) Το χωριό όπου μεγάλωσα (σ.σ. επαρχία Μεντόζα, Αργεντινή) ήταν ένα μαγικό μέρος. Καθόμασταν γύρω από το ραδιόφωνο, ακούγαμε μουσική και θεατρικές παραστάσεις, έπειτα ήρθε το σινεμά. Έτσι πέρασα τα παιδικά και νεανικά μου χρόνια».

ΓΙΑ ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ ΤΟΥ

«Το σινεμά μου δεν περιέχει συμβολισμούς. Θεωρώ ότι το σινεμά που κάνω είναι πολύ ξεκάθαρο-είναι αυτό που βλέπεις στην οθόνη».

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ

«Θέλω οι χαρακτήρες μου να γεννιούνται από μια εικόνα και αυτή, καρέ-καρέ, να αφηγείται μια ιστορία που είναι δική μου και να γίνεται ταινία μέσα από τα μάτια των θεατών. Οι ταινίες μου είναι απλές: βρίσκω μια ιδέα και βλέπω αν αυτός ο δρόμος αξίζει».

ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ:

«Πρέπει να κάνουμε πράγματα κι έπειτα να τα αφήνουμε να φεύγουν, να πετούν. Δεν πρέπει να κολλάμε σε αυτά, γιατί έτσι γινόμαστε "μικρότεροι". Ζηλεύω τους σκηνοθέτες που έχουν στο σπίτι τους αφίσες από τις ταινίες τους. Για μένα, ωστόσο, το να τις κοιτώ θα ήταν σαν κάτι να με κρατά φυλακισμένο».

«Η ιδεολογία έχει μεγάλη σημασία, είναι η καθημερινή θέση σου απέναντι στη ζωή, αφορά όλο σου το είναι ως άνθρωπο. Και είναι πέρα από τις δυνάμεις μου, δεν μπορώ να υπάρξω χωρίς αυτή».

Leonardo Favio

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΟΒΟΥΣ ΤΟΥ:

«Έχω επαναλαμβανόμενους εφιάλτες, εδώ και χρόνια. Είναι καταγεγραμμένος μέσα μου ο φόβος ότι θα με ταπεινώσει η φτώχεια. Και το βλέπω στον ύπνο μου: Ότι έχω ξεμείνει από λεφτά και είμαι κάπου μακριά. Ότι επιστρέφω σπίτι μου και δεν μπορώ να μπω μέσα γιατί το πουλάνε. Ονειρεύομαι τη μητέρα μου, ότι πάμε να αγοράσουμε ρούχα και δεν μας περισσεύει τίποτα για να γυρίσουμε σπίτι. Φριχτός φόβος!».

ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ:

«Έχει μεγάλη σημασία, είναι η καθημερινή θέση σου απέναντι στη ζωή, αφορά όλο σου το

είναι ως άνθρωπο. Και είναι πέρα από τις δυνάμεις μου, δεν μπορώ να υπάρξω χωρίς αυτή».

ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΕΡΟΝΙΣΜΟ:

«Πίστευα ότι είχα βαθιά γνώση του περονισμού. Αλλά συνειδητοποίησα ότι ήταν αφελές να νομίζω πως αυτή την ιστορία αφορά μόνο τη χώρα μου. Στην πραγματικότητα, αφορά όλη την Αμερική και τον κόσμο, επειδή είναι μια κοσμοθεωρία που πηγάζει από την αγάπη προς τον λαό».

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΩΣ ΣΥΝΘΕΤΗΣ:

«Είσαι αυτό που κάνεις και κάνεις αυτό που είσαι. Μου αρέσει που τα τραγούδια μου πολλοί τα θεωρούν απλά, γιατί είναι η καταγραφή της ψυχής του λαού μας. Αν δεν ήμουν σκηνοθέτης, θα μου άρεσε πολύ να ήμουν διευθυντής ορχήστρας. Έχω πάθος για τη μουσική, αλλά το μόνο που κατάφερα είναι να γίνω τραγουδιστής παέρα με μια κιθάρα κουρδισμένη σε συνηθισμένο τόνο».

ΓΙΑ ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ ΚΑΙ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ:

«Μου αρέσει πολύ αυτό που κάνω. Παρόλο που το σινεμά και η μουσική είναι δυο διαφορετικά πράγματα, εγώ τα ζω με το ίδιο πάθος».

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ:

«Ο αντίκτυπος του έργου μου περνά όπως το φευγαλέο αποτύπωμα μιας εφημερίδας. Είναι χρήσιμο για τους σπουδαστές, για τον κόσμο που αγαπά το σινεμά, αλλά όχι για να αλλάξει την ιστορία. Την ιστορία δεν την αλλάζουν οι καλλιτέχνες που κάνουν τέχνη παρόμοια με τη δική μου, αλλά αυτοί που κάνουν πολιτική τέχνη. Και δεν υπάρχει μεγαλύτερο έργο τέχνης από το να προσπαθείς να κάνεις ευτυχισμένους τους συνανθρώπους σου».

Το χρονικό ενός μοναχικού παιδιού

Εμπειρία θέασης VR

VR ΟΠΩΣ ΛΕΜΕ ΕΡΓΟ ΤΕΧΝΗΣ

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΜΙΑ ΑΛΛΗ
ΟΨΗ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΙΚΗΣ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ. ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ
ΔΩΣΕΙ MASTERCLASS ΣΤΟ 57ο
ΦΚΘ, ΕΝΑΣ ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΗΣ
ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ, Ο
**ΜΙΣΕΛ ΡΕΪΓΙΑΚ ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ
ΣΤΟΥΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΠΑΡΑΚΙΝΕΙ ΝΑ ΑΦΕΘΟΥΝ
ΣΤΙΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΝΑ
ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΟΥΝ ΤΙΣ
ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ VR.**

Ένα είναι σίγουρο: Είτε μας αρέσει είτε όχι, η εικονική πραγματικότητα θα αποτελέσει ένα σημαντικό μέρος του μέλλοντος μας. Γιατί; Γιατί ο όγκος του κεφαλαίου που έχει επενδυθεί από τους μεγαλύτερους παίκτες στο πεδίο των ψηφιακών και οπτικοακουστικών μέσων είναι τεράστιος. Συνεπώς, να είστε σίγουροι ότι κάθε προωθητική (ή διαφημιστική) ενέργεια (ή προσπάθεια) ετοιμάζεται με τρόπο τέτοιο ώστε η επένδυσή τους να αποδώσει μετά.

Επίσης διότι το Facebook ετοιμάζεται να «τα δώσει όλα» στην VR κοινωνική δικτύωση και άλλα πολλά. Γιατί οι gamers απαιτούν από τα παιχνίδια ακόμη πιο καθηλωτικές εμπειρίες. Γιατί από την αρχή της ανθρωπότητας ψάχνουμε να βρούμε ασταμάτητα νέους, όλο και πιο ρεαλιστικούς τρόπους να αναπαριστούμε τον κόσμο γύρω μας προσπα-

θώντας να κατανοήσουμε τα υπαρξιακά μας άγχη. Αλλά και μάλλον επειδή η αλλαγή του ιδεολογικού πεδίου που θέτει η εικονική πραγματικότητα είναι τέτοια όπου οι δημιουργικές προκλήσεις που προσφέρει είναι πληθωρικές, ατελείωτες, εντελώς καινούργιες και ξεπερνούν τους κανόνες που έχουμε μάθει να ακολουθούμε τον τελευταίο αιώνα στο σινεμά

Μέχρι τώρα, ότι έχουμε δει να γίνεται στην εικονική πραγματικότητα είναι γενικώς... απογοητευτικό. Αυτό συμβαίνει γιατί τα οικονομικά μεγέθη των επενδυτών κοιτούν να ικανοποιήσουν σε περιεχόμενο το μεγαλύτερο δυνατό αριθμό κοινού σύμφωνα με τους κανόνες του χαμηλότερου κοινού παρανομαστή.

Ιδιαίτερα οι εικαστικοί και οι κινηματογραφιστές είναι ακόμη πολύ επιφυλακτικοί με αυτή την τεχνολογία την οποία θεωρούν ότι απειλεί την ουσία αυτού που αγαπούν στις ταινίες. Φοβούνται πως σαν δημιουργοί, το VR θα τους στερήσει την οπτική τους, το όραμα και τις δημιουργικές επιλογές αφού θεωρούν πως, δεν θα υπάρχει επιλογή στο τι να κινηματογραφήσει κανείς καθώς η καταγραφή θα είναι 360 μοίρες.

Αλλά δεν είναι ακριβώς έτσι τα πράγματα. Όλοι οι κανόνες της αφήγησης ισχύουν και για την εικονική πραγματικότητα. Επιπλέον όμως το VR θέτει νέους δημιουργικούς κανόνες στους σεναριογράφους και τους σκηνοθέτες για να πουν τις ιστορίες τους οι οποίοι φαντάζονται πριν τους δοκιμάσει κανείς. Για παράδειγμα:

- σταματήστε να σκέφτεστε σε παραλληλόγραμμα κάδρα και αρχίστε να βλέπετε τις ιστορίες σας ως σφαίρες στην καρδιά των οποίων στέκεται ο θεατής.
- εξερευνήστε τη γραφή του χώρου
- ανακαλύψτε την τέχνη της συρραφής
- ξεφαντώστε με τον χειρισμό του χρονομέτρου
- γίνετε ειδικοί στην δημιουργία ενσυναίσθησης

Υπάρχουν ακόμη περισσότεροι λόγοι που δικαιολογούν γιατί η εικονική πραγματικότητα είναι ένα νέο σύνορο της αφήγησης αλλά και γιατί εφαρμόζεται επίσης πάνω σε όλα όσα ξέρουμε για το φιλμ. Οπότε αρχίστε να το σκέφτεστε και δοκιμάστε.

Και δείτε και μόνοι σας.

Όσο για μένα, εγώ έχω πάρει την απόφασή μου. Το VR ήρθε για να μείνει και θέλω να το προορίσω για να επινοώ αφηγηματικές εμπειρίες όπως ποτέ άλλοτε.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Σε πρώτη προβολή

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

WWW.KATHIMERINI.GR

PCV/Corak&Hamilton

ελc ελculture.gr

η καθημερινή ενημέρωσή

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ** η Βόρεια Ελλάδα έχει δύναμη

η όμορφη πλευρά της ζωής μας

τα ποδοπαζιζιμέν.

το νέο περιοδικό γαστρονομίας και γέυσης

το πιο έγκυρο μηνιαίο δημοσιογραφικό έργονας στη Βόρεια Ελλάδα

το πρώτο lifestyle περιοδικό

ο επίσημος οδηγός εας στη Θεσσαλονίκη

www.makthes.gr

ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ... ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Σ100
Τ100
Σ100

6

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΙΝΕΜΑ ΣΕ ΕΠΙΣΗΜΗ ΠΡΩΤΗ

ΠΟΥ, ΠΟΤΕ, ΠΩΣ ΚΑΙ
ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟ,
ΓΙΑΤΙ. ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ
ΤΟ ΑΠΑΝΤΟΥΝ
ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΟΙ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Του Γιάννη Σακαρίδη

Tagline: Μια ματιά στη σύγχρονη Αθήνα της ξενοφοβίας και της αποξένωσης, όπου οι ήρωες παλεύουν να επιβιώσουν κάτω από αντίξοες συνθήκες

Trivia: Ταξίδεψε στο Φεστιβάλ του Μπουσάν, στη Νότια Κορέα και στο Φεστιβάλ του Σικάγο. Ελληνική συμμετοχή στο Διεθνές Διαγωνιστικό

Αξίζει να τη δεις γιατί: Για τους τρεις πρωταγωνιστές: Γιάννης Στάνκογλου στο ρόλο ενός ρέμπελ τατού άρτιστ. Ο Μάκης Παπαδημητρίου ως μπανάλ ρατσιστή με απροσδόκητο χιούμορ! Εξαιρετικός ο Βασίλης Κουκαλάκι στο ρόλο του Σύρου πρόσφυγα. Για τη μουσική του Μίνου Μάτσα. Τη live εκτέλεση του Sinerman από τη πρωτοεμφανιζόμενη Ξένια Ντάνια. Ο γρήγορος ρυθμός ανάμεσα στις τρεις ιστορίες. Για την ιδιαίτερη ματιά στη φωτογραφία από τον Jan Vogel. Η Θέμις Μπαζάκα και ο Ερρίκος Λίτσης ως συντηρητικοί γονείς του Μάκη Παπαδημητρίου.

ΠΟΥ και ΠΟΤΕ:

Ολύμπιον, Παρασκευή 11/11, 18.00
Τώνια Μαρκετάκη, Σάββατο 12/11, 20.00

ΑΦΤΕΡΛΩΒ

Του Στέργιου Πάσχου

Tagline: Μια μοντέρνα ερωτική ιστορία που μπορεί να ειπωθεί και ως η πιο εναλλακτική ρομαντική κομεντί των ημερών μας.

Trivia: Με τους Ηρώ Μπέζου και Χάρη Φραγκούλη. Βραβείο Επιτροπής Νέων στο τμήμα Σκηνοθέτες του σήμερα, του Φεστιβάλ Λοκάρνο. Ελληνική συμμετοχή στο Διεθνές Διαγωνιστικό

Αξίζει να τη δεις γιατί: Από περιέργεια.

Είναι καλό πράγμα η περιέργεια.

Κάποιοι λένε πως σκότωσε τη γάτα

αλλά εγώ λέω πώς η γάτα θα πέθαινε έτσι κι αλλιώς

οπότε καλύτερα ένα θάνατος από περιέργεια.

Βρίσκετε ωραιότερο τρόπο να πεθάνει κανείς;

ΠΟΥ και ΠΟΤΕ:

Ολύμπιον, Πέμπτη 10/11, 18.15
Τώνια Μαρκετάκη, Παρασκευή 12/11, 20.00

ΟΝΤΩΣ ΦΙΛΙΟΥΝΤΑΙ;

Του Γιάννη Κορρέ

Tagline: Μια διαφορετική προσπάθεια χαρτογράφησης της γενιάς των 30 μέσα από τα μάτια του Ντάνου και της Στέλλας και της σχέσης τους

Trivia: Πρωταγωνιστούν η Ηρώ Μπέζου, ο Θανάσης Πετρόπουλος και ο Όμηρος Πουλάκης. Σε ρόλο έκπληξη ο The Boy, ο οποίος υπογράφει τη μουσική της ταινίας

Αξίζει να τη δεις γιατί:

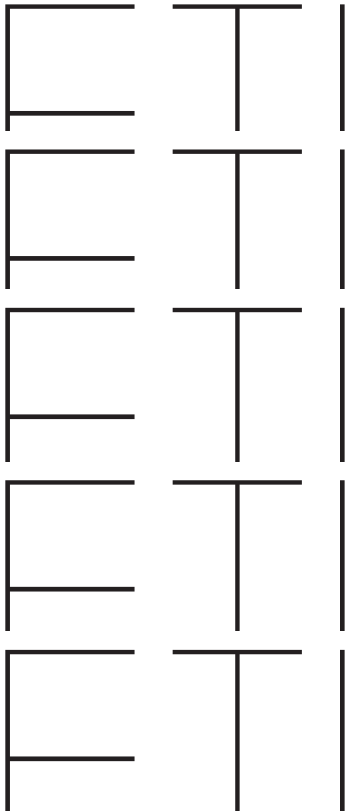
- 1) Για να απαντήσεις το ερώτημα που θέτει ο τίτλος (αν και αυτό είναι δύσκολο)
- 2) Για να δεις τι συμβαίνει όταν κάποια είναι στεναχωρημένη (αν και πρόκειται για ειδική περίπτωση)
- 3) Για να διαπιστώσεις πως δεν είναι όλοι οι dealers σκοτεινοί τύποι (αν και κάποιοι σίγουρα είναι)
- 4) Για να καταλάβεις γιατί τα αγόρια δεν θα καταλάβουν ποτέ τα κορίτσια (αν και εξαρτάται τόσο από αγόρια όσο και από τα κορίτσια)
- 5) Για να μάθεις πως καυλώνει ο κόσμος (αν και αυτό είναι υποκειμενικό)

ΠΟΥ και ΠΟΤΕ:

Τώνια Μαρκετάκη, Πέμπτη 10/11, 20.00
Τώνια Μαρκετάκη, Παρασκευή 11/11, 15.00

Πλατεία Αμερικής του Γιάννη Σακαριδη

Αφτερλωβ του Στέργιου Πάσχου

Όντως φιλιούνται; του Γιάννη Κορρέ

ΤΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΜΑΣ ΣΤΕΚΙ: ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΠΟΡΕΙ ΤΑ ΦΩΤΕΙΝΑ
ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ 57ου
ΦΚΘ ΝΑ ΣΒΗΝΟΥΝ
ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ,
ΟΜΩΣ ΤΑ ΒΗΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΘΕΑΤΩΝ
ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΝ
ΝΑ ΑΚΟΥΓΟΝΤΑΙ
ΣΤΟ ΚΑΛΗΤΕΡΙΜΙ
ΤΟΥ ΛΙΜΑΝΙΟΥ.
ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ
24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
ΤΑ ΦΩΤΑ ΤΗΣ
ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΝΑΒΟΥΝ ΚΑΙ Η
ΑΙΘΟΥΣΑ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΤΟΡΝΕΣ ΣΤΗΝ
ΑΠΟΘΗΚΗ 1
ΞΑΝΑΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ
ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ
ΤΩΝ ΣΙΝΕΦΙΛ.

ΤΗΣ ΤΙΝΑΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΥ

Το αγαπημένο μας στέκι, η Ταϊνιοθήκη Θεσσαλονίκης σας περιμένει ξανά μετά τη λήξη του 57ου ΦΚΘ, στη νέα της έδρα, την αίθουσα Σταύρος Τορνές στην Αποθήκη 1 στο Λιμάνι. 30.000 άνθρωποι έχουν δώσει το παρών στα 80 αφιερώματά της. Κορυφαίοι δημιουργοί, αγαπημένοι ηθοποιοί και εθνικές κινηματογραφίες, αριστουργήματα του κλασικού κινηματογράφου, σύγχρονα έργα και ρετροσπεκτίβες, πέρασαν από τις οθόνες της Ταϊνιοθήκης.

Το νέο πολυσυλλεκτικό πρόγραμμα, μας προσκαλεί να απολαύσουμε στη μεγάλη οθόνη αγαπημένες ταινίες του παγκόσμιου κινηματογράφου με πρωταγωνιστές πρόσωπα που έγραψαν ιστορία στην έβδομη Τέχνη:

Μάρλον Μπράντο, το ιερό τέρας της υποκριτικής τέχνης. Βιμ Βέντερς, ο εμβληματικός σκηνοθέτης μιας ολόκληρης γενιάς. Κι όχι μόνο.

Τώνια Μαρκετάκη και Φρίντα Λιάππα, δυο αντισυμβατικές σκηνοθέτιδες που έζησαν με ένταση τη σύντομη ζωή τους στη χώρα του σινεμά.

Αντρέι Βάιντα, ο 'πρύτανης' της πολωνικής κινηματογραφικής σχολής που ενέπνευσε τόσες άλλες.

Κλείστε θέση για τα αφιερώματα!

Μάρλον Μπράντο: The Brave One
24 – 27 Νοεμβρίου 2016

Ανταύγειες σε χρυσά μάτια του Τζον Χιούστον (ΗΠΑ, 1967)

Ο Νονός του Φράνσις Φορντ Κόπολα (ΗΠΑ, 1972)

Το τελευταίο ταγκό στο Παρίσι του Μπερνάρντο Μπερτολούτσι (Γαλλία - Ιταλία, 1973)

Οι φυγάδες του Μιζούρι του Άρθουρ Πεν (ΗΠΑ, 1976)

Μάρλον Μπράντο

Βιμ Βέντερς: On the Road
01 – 04 Δεκεμβρίου 2016

Η αγωνία του τερματοφύλακα πριν από το πέναλτι (Δυτική Γερμανία – Αυστρία, 1972)

Η Αλίκη στις πόλεις (Δυτική Γερμανία, 1974)

Παρίσι, Τέξας (Δυτική Γερμανία - Γαλλία – Ηνωμένο Βασίλειο, 1984)

Η Αλίκη στις πόλεις του Βιμ Βέντερς

Τα φτερά του έρωτα (Ο ουρανός πάνω από το Βερολίνο) (Δυτική Γερμανία – Γαλλία, 1987)

Τώνια Μαρκετάκη & Φρίντα Λιάππα:
Πάθος για σινεμά
08 – 11 Δεκεμβρίου 2016

Τώνια Μαρκετάκη

Φρίντα Λιάππα

Ιωάννης ο βίαιος της Τώνιας Μαρκετάκη (Ελλάδα, 1973)

Η τιμή της αγάπης της Τώνιας Μαρκετάκη (Ελλάδα, 1984)

Μετά σαράντα μέρες της Φρίντα Λιάππα (Ελλάδα, 1972)

Μια ζωή σε θυμάμαι να φεύγεις
της Φρίντα Λιάππα (Ελλάδα, 1977)

Απεταξάμην της Φρίντα Λιάππα
(Ελλάδα, 1980)

Οι δρόμοι της αγάπης είναι
νυχτερινοί
της Φρίντα Λιάππα (Ελλάδα, 1981)

Αντρέι Βάιντα: ένας μαέστρος
από την Πολωνία
15 – 18 Δεκεμβρίου 2016

Κανάλ (Οι ήρωες της Βαρσοβίας)
(Πολωνία, 1957)

Στάχτες και διαμάντια
(Πολωνία, 1958)

Στάχτες και διαμάντια του Αντρέι Βάιντα

Το δάσος με τις σημύδες
(Πολωνία, 1970)

Η γη της επαγγελίας
(Πολωνία, 1975)

Info
Αίθουσα Σταύρος Τορνές
Αποθήκη 1, Λιμάνι

EUforia Student Digital Film Project

Ένα πρωτότυπο και εναλλακτικό μαθητικό φεστιβάλ ντοκιμαντέρ έρχεται στο ΦΚΘ λίγο μετά τη λήξη της 57ης διοργάνωσης. Μαθητές από την Ελλάδα, την Ουγγαρία και την Πολωνία, με μια κάμερα στο χέρι κατέγραψαν τις αλλαγές που υπέστη το αστικό τοπίο μέσα από ευρωπαϊκές χρηματοδοτήσεις, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Προγράμματος Euforia. Τα γυρίσματα ολοκληρώθηκαν και οι νεαροί σκηνοθέτες είναι έτοιμοι να μοιραστούν το έργο τους μαζί σας. 24 ντοκιμαντέρ μικρού μήκους σας περιμένουν στις 19 Νοεμβρίου στην αίθουσα «Σταύρος Τορνές», Αποθήκη 1 και ώρα 14:00. Το πρόγραμμα πραγματοποιείται σε συνεργασία με το πανεπιστήμιο Spoleczna Akademia Nauk της Πολωνίας και με την Ταινιοθήκη Laterna Magica της Ουγγαρίας.

ΖΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ!

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ PORTAL

- mycampus.gr
- mycampusgr
- mycampusgr

**culture
now.gr** Καθημερινή ενημέρωση
για την τέχνη και τον πολιτισμό

Από την ταινία *Μέγας ο κόσμος* του Ερντέμ

Μέγας ο κόσμος του Ρεχά Ερντέμ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΚΙ ΕΝΑΝ ΚΑΙΡΟ

ΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙ ΚΙ ΕΝΑ ΑΓΟΡΙ.
ΦΥΓΑΔΕΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ
ΔΑΣΟΣ. ΒΡΙΣΚΟΥΝ ΤΗΝ
ΕΔΕΜ ΤΟΥΣ. Ή ΜΗΠΩΣ ΟΧΙ;
Ο ΤΟΥΡΚΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ
ΡΕΧΑ ΕΡΝΤΕΜ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ
ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΑΙΝΙΑ
ΜΕΓΑΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ, ΕΝΑ
ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ, ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΟ
ΠΑΡΑΜΥΘΙ. ΚΙ ΟΠΩΣ ΣΕ
ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ,
ΠΑΡΑΜΟΝΕΥΕΙ Ο
ΕΦΙΑΛΤΗΣ.

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΛΑΒΟΥ

Για όσους παρακολουθούν το έργο του τούρκου σκηνοθέτη Ρεχά Ερντέμ, η βράβευση του *Μέγας ο κόσμος* στη Βενετία, όπου τιμήθηκε με το Ειδικό Βραβείο της Επιτροπής του τμήματος «Ορίζοντες», ήταν μια οφειλόμενη δικαίωση· ήταν πράγματι παράδοξο το γεγονός ότι ένας από τους πιο ενδιαφέροντες Ευρωπαίους σκηνοθέτες της εποχής μας δεν είχε έως τώρα λάβει, παρά τις εννέα ταινίες της φιλμογραφίας του, καμία σημαντική διεθνή διάκριση. Η φετινή Μόστρα αποκατέστησε την αδικία.

Το *Μέγας ο κόσμος* είναι μια υποβλητική θρησκευτική παραβολή. Ένα αγόρι κι ένα κορίτσι, δυο έφηβοι που μεγάλωσαν σε ορφανοτροφείο και συνδέονται στενά (ευφυώς δεν διευκρινίζεται –παρότι υπονοείται– αν πρόκειται για αδέρφια), καταφεύγουν στο δάσος μετά από ένα έγκλημα που διαπράττει το αγόρι. Εκεί δοκιμάζουν να χτίσουν από το μηδέν την ευτυχία τους, να φτιάξουν μια νέα Εδέμ προστατευμένοι από το Κακό που είναι συνυφασμένο με τα ανθρώπινα. Ωστόσο η αμαρτία (ως φθόνος, μοιχεία και αιμομιξία) εμφιλοχωρεί στον τρωτό, όπως αποδεικνύεται, παράδεισό τους οδηγώντας τους εκ νέου σε έξωση.

Σε αδρές γραμμές το σχήμα της ταινίας έχει ως εξής: στέρηση της Εδέμ λόγω της απουσίας γονεϊκής στοργής· βία ως απόρροια της στέρησης· απεγνωσμένη απόπειρα υποκατάστασης της εδεμικής συνθήκης· αμαρτία λόγω άγνοιας των τρόπων της αγάπης· παραφροσύνη ως τιμωρία· έκπτωση στα ανθρώπινα.

Όπως και στις προηγούμενες ταινίες του, ο Ερντέμ χρησιμοποιεί δεξιοτεχνικά τη φύση ως σύμβολο, υφαίνοντας μια ατμόσφαιρα μαγικού ρεαλισμού με διάχυτο το θρησκευτικό στοιχείο (νοούμενο ως μεταφυσικό κλίμα και όχι ως στενή αναφορά στο Ισλάμ). Ωστόσο ο κύριος ρόλος της φύσης είναι ότι λειτουργεί ως ανεστραμμένος καθρέφτης της νόησης του αγοριού και του κοριτσιού, καθώς με την αμεριμνησία της (την α-νοησία της) σχολιάζει αντιστικτικά την πλάνη των εφήβων που πίστεψαν ότι μπορούσαν να οικοδομήσουν έναν επίγειο παράδεισο λογαριάζοντας χωρίς τον ξενοδόχο – χωρίς δηλαδή το βίωμα της αγάπης, το γνώρισμα του Θείου.

SIXT
rent a car

Renault Clio Diesel.

Κάντε κράτηση τώρα και
επωφεληθείτε από τις προσφορές μας.

7ο χλμ Ε.Ο. Θεσ/κης-Μουδανίων, 570 01 Θεσσαλονίκη - Τηλ: 2310 427888 - softthess@sixt.gr
Αεροδρόμιο Μακεδονία - Τηλ: 2310 478508 - sdsktthess@sixt.gr

www.sixt.gr

feel the motion.

Ευρωπαϊκή Ημέρα
Οινοτουρισμού

ΔΡΟΜΟΙ
ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ ΤΗΣ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΗΜΕΡΑ ΟΙΝΟΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Σας προσκαλούμε να γιορτάσουμε μαζί
την Ευρωπαϊκή Ημέρα Οινοτουρισμού!

Την Κυριακή 13 Νοεμβρίου, από τις 11 το πρωί έως τις 5
το απόγευμα, σας περιμένουμε στα επισκέψιμα οινοποιεία
του οινοτουριστικού δικτύου «Δρόμοι του Κρασιού της Βορείου
Ελλάδος» για ξεναγήσεις και γευστικές δοκιμές!

ΔΟΡΕΑΝ
ΕΙΣΟΔΟΣ
στα οινοποιεία

www.winesofnorthgreece.gr

www.facebook.com/winesofnorthgreece

[Wines_ofNorthGR](https://www.instagram.com/wines_of_north_greece) [wines_of_north_greece](https://www.youtube.com/channel/UC...)

Με την ημερομηνία του Ευρωπαϊκού Δικτύου Πόικων του Κρασιού

www.recevin.net

www.wineroads.gr

THE CARAVAN

BED & BREAKFAST

1 Rebelou Str. Thessaloniki Greece
+30 2313062780
www.thecaravan.gr

delphinonline.gr

natural effective holistic

BEE RADIANT

ΜΕΙΩΝΕΙ ΤΙΣ ΡΥΤΙΔΕΣ
ΧΑΡΙΖΕΙ ΛΑΜΨΗ

Με βλαστοκύτταρα πορτοκαλιού και βιταμίνη C

ΕΩΣ 98% ΦΥΣΙΚΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ

ΧΩΡΙΣ PARABENS, ΣΙΛΙΚΟΝΗ, ΠΑΡΑΦΙΝΕΛΑΙΟ, ΒΟΥΤΥΛΕΝΟΓΛΥΚΟΛΗ, ΑΙΘΑΝΟΛΑΜΙΝΗ,
ΠΡΟΠΥΛΕΝΟΓΛΥΚΟΛΗ, ΦΘΑΛΙΚΑ, ΠΟΛΥΚΥΚΛΙΚΕΣ ΜΑΣΚΕΣ, ΝΙΤΡΟΜΑΣΚΕΣ

www.apivita.com

8 ΚΛΙΚ ΓΙΑ 8 ΜΕΡΕΣ... ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ ΧΙΛΙΕΣ ΛΕΞΕΙΣ.
8 ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΓΙΑ 8
ΗΜΕΡΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ. ΤΟ ΚΛΙΚ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥΣ
ΠΟΥ ΑΠΟΤΥΠΩΝΟΥΝ ΤΗ
ΦΕΤΙΝΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ.
ΣΤΟ INSTAGRAM, ΑΛΛΑ
ΚΑΙ ΣΤΟ ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ.
ΠΡΟΣΩΠΑ. ΑΔΗΜΟΝΙΑ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΠΡΟΒΟΛΗ. ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ.
ΚΙ ΕΝΑΣ ΚΑΙΡΟΣ ΓΕΜΑΤΟΣ
ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ.

Η Αθηνά Μαξιμού στην προβολή της ταινίας του Νίκου Παναγιωτόπουλου *Αυτή η νύχτα μένει*

Η κριτική επιτροπή του 57ου ΦΚΘ, λίγο πριν ξεκινήσει η προβολή. Ο πρόεδρος Αμίρ Ναντερί και τα μέλη Πίτερ Σκάρλετ, Φρεντερίκ Μορώ, Εύα Στεφανή, Σοφιάν Ελ Φανί Φωτό από το INSTAGRAM filmfestivalgr

Ο Ορέστης Ανδρεαδάκης διαβάζει ένα απόσπασμα από το βιβλίο του Νίκου Παναγιωτόπουλου *Από το καλάθι των αχρήστων*. Στο Barbarella Live. φωτο Αρχείο ΦΚΘ, Motionteam

Συνέντευξη Τύπου βραβείο LUX. Μίλησαν οι Στέλιος Κούλογλου, Λεωνίδας Αντωνακόπουλος, Γιώργος Κρασσακόπουλος. Φωτό από το INSTAGRAM filmfestivalgr

Λίγο πριν σβήσουν τα φώτα και αρχίσει η προβολή. ΑΡΧΕΙΟ ΦΚΘ

Ο Κώστας Γαβράς δίνει συνέντευξη στα εγκαίνια της έκθεσης φωτογραφικών από την ταινία *Στην ηλικία μου ακόμα κρύβομαι για να καπνίσω* που προβάλλεται στο 57ο ΦΚΘ Αρχείο ΦΚΘ

Μετά τη βροχή αρχείο ΦΚΘ

Ο Ζεκή Ντεμirkουμποζ. Φωτό από το INSTAGRAM filmfestivalgr

The

GOT FRAATHER

Ταξίδι
στον κινηματογράφο!

QUINZAINE
DIRECTORS' FORTNIGHT
CANNES 2016

BFI LONDON
FILM
FESTIVAL

A FILM BY
SHAHRBANO SADAT

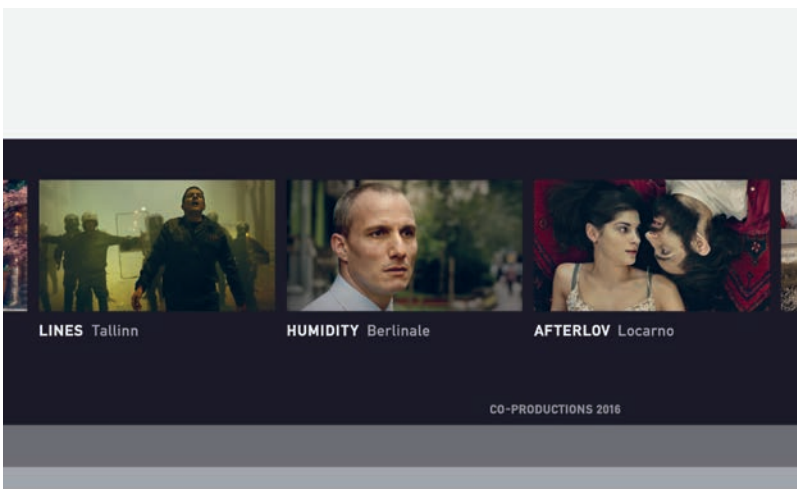
WOLF AND SHEEP

ABSORBING APPEALING HEARTFELT

THE HOLLYWOOD REPORTER

VARIETY

SCREENDAILY

LINES Tallinn

HUMIDITY Berlinale

AFTERLOV Locarno

CO-PRODUCTIONS 2016

AWARD SPONSOR

CROSSROADS
CO-PRODUCTION FORUM

235

two thirty five inc analog.digital.cinema www.235.gr

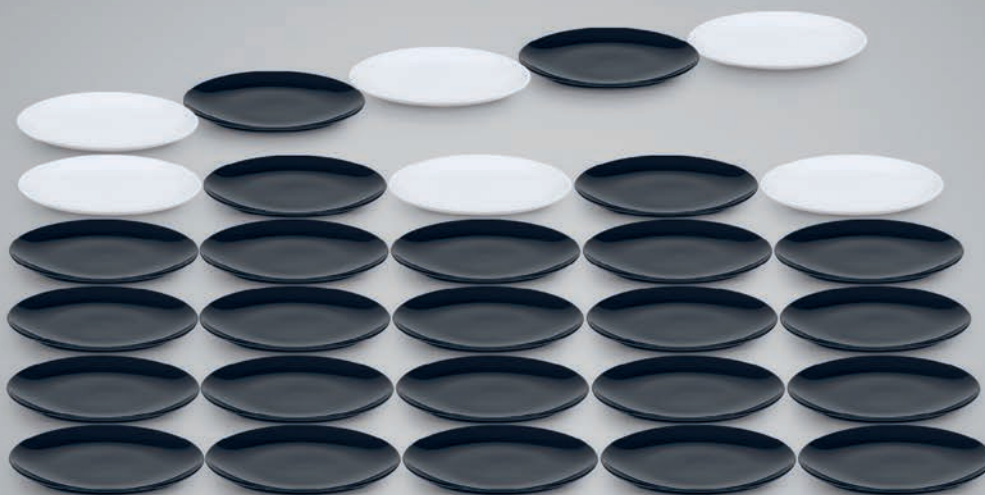

Par amour du cinéma

TV5MONDE

Retrouvez Win Win de Claudio Tonetti
le 27 novembre à 22h

europe.tv5monde.com

FARGRIK
Πιάτο
2,89€/τεμ.

Η ΙΚΕΑ
ΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ
ΩΣ ΧΟΡΗΓΟΣ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΚΕΝΤΡΟΥ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ.

Ζούμε μαζί

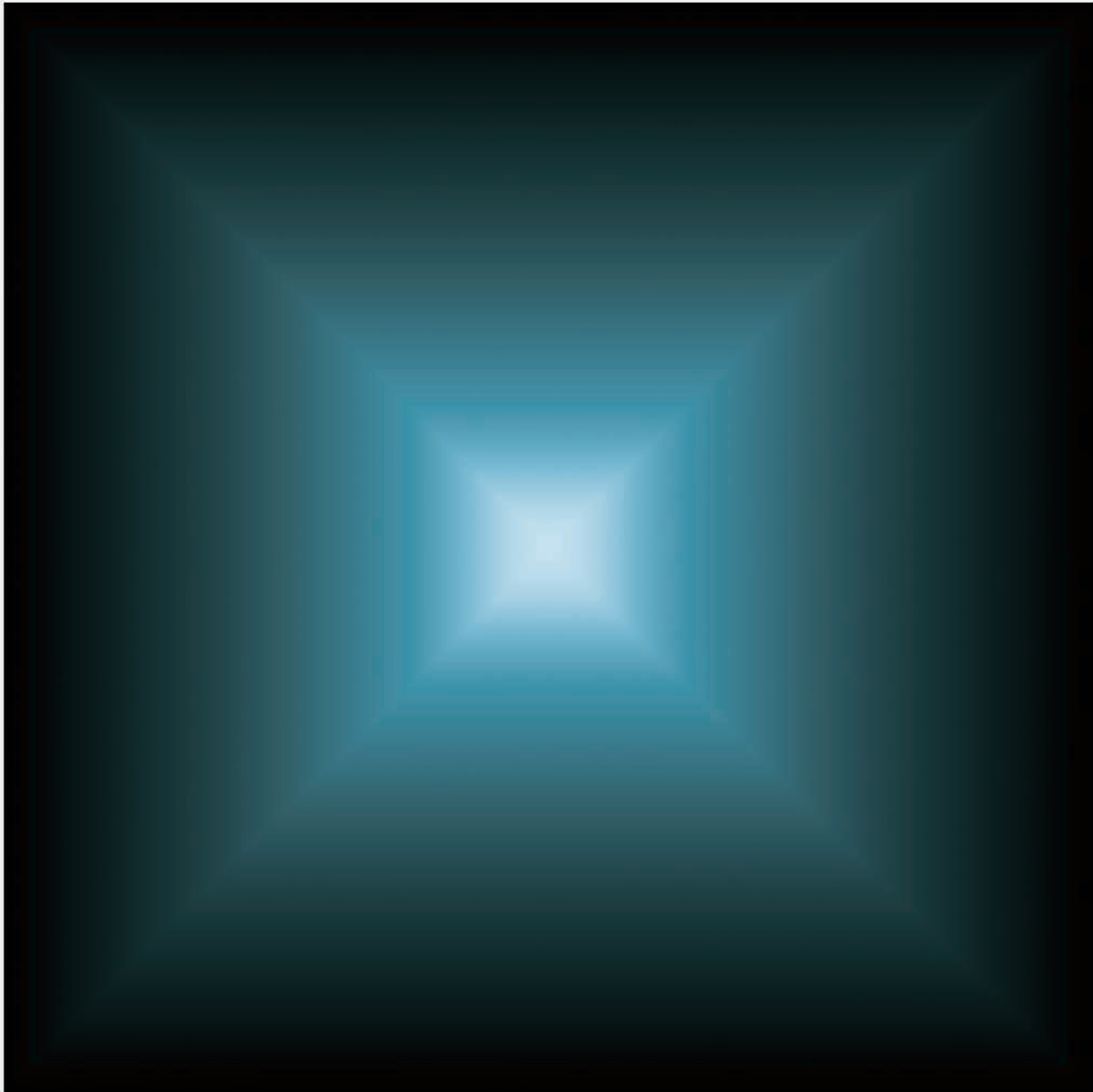
© Inter IKEA Systems B.V. 2016

μαζί... και στον πολιτισμό

lights on

9 Chatzopoulou str. & 6 Ioannou Theologou
11524, Nea Filothei, Athens, Greece
tel. +30 210 3678500, fax. +30 210 3648269
info@gfc.gr

www.gfc.gr